

Astaterhikki Salonen

*Yli
sudenkuoppien*

tarinoita ja tietoa pienyrityksien tueksi

*Ei paha ole kenkään ihminen,
vaan toinen on heikompi toista.
Paljon hyvää on rinnassa jokaisen,
vaikk' ei aina esille loista.
Kas, hymy jo puoli on hyvettä
ja itkeä ei voi ilkeä;
miss' ihmiset tuntevat tuntehin,
siellä lähell' on Jumalakin.*

...

*Oi, onnellinen, joka herättää
niitä voimia hyviä voisi!
Oi, ihmiset toistanne ymmärtäkää,
niin ette niin kovat oisi!
Miks emme me kaikki yhtyä vois?
Ja yksi jos murtuis, muut tukena ois.
Oi, ihmiset toistanne suvaitkaa!
Niin suuri, suuri on maa.*

Ote Eino Leinin runosta Hymyilevä Apollo

Sisällysluettelo

Oma tarinani

Tunnelin päässä ei näy valoa - vai näkykö?

Vuokratuolin ihanuus ja kurjuus

Sitkeys palkitaan

Maahanmuuttaja yrittäjänä - kun Murphyn laki saa otteen

Vaikeat päätökset

Summa summarum - kommunikoinnin tärkeys

LIITTEITÄ

1. Perustermejä selkokielellä
2. Kassavirtalaskelman malli
3. Kannattavuuslaskelman malli
4. Mistä saa apua - keskeisten tukitahojen yhteystiedot

ESIPUHE

Tämä kirja on tarkoitettu pienyrittäjille ja heidän lähipiirilleen. Sen toivotaan auttavan lukijaa tunnistamaan yritystoiminnan sudenkuoppia ja varautumaan vastoinkäymisiin. Tarinoiden halutaan avaavan yrittäjän mielenmaisemaa niille, jotka kohtaavat vaikeuksiin joutuneita yrittäjiä. Toinen toistensa ajatusten ja kokemusten tunteminen parantaa vuorovaikutusta ja lisää kaikkien osapuolten hyvinvointia.

Kirjassa kerrotaan yrittäjätarinoita, annetaan perustietoa yrityksen talouden hoidosta ja ehdotuksia korjausliikkeiksi. Lopussa on luettelo keskeisistä termeistä, työkaluiksi soveltuvia malleja, laskelmapohjia ja keskeisten tukitahojen esittelyä ja yhteystiedot. Käytä hyväksesi!

1. Yritä löytää jokaisesta tarinasta itsellesi evästä yrittäjäpolullesi. Onnittele itseäsi joidenkin karikoiden välttämisestä. Ennakoi toisten valitsemien reittien esiintuomia vaaroja.
2. Kuuntele neuvojan ohjeita avoimesti, protestoimatta – ota eväskoriin ne asiat, joista tunnet saavasi apua
3. Kirjaseen on varattu tyhjiä sivuja lukijan merkintöjä varten. Kirjoita lukiessasi syntyviä kysymyksiä – ja etsi niihin vastauksia
4. Tarpeen tullen tai jos voit ja haluat auttaa, ota yhteys yhteistiedoissa oleviin tahoihin.
5. Kun kaikki elämässä aina lopulta johtaa kommunikointiin ja ihmisten väliseen kanssakäymiseen, lopussa on joitain huomioita ja tunnelmia neuvontatilanteista. Toivottavasti ne auttavat niin velkaantuneita yrittäjiä kuin heidän sidosryhmiään hahmottamaan, millainen

tilanne ruohonjuuritasolla tämän asian suhteen vallitsee
- ja tekemään hyviä päätöksiä asioiden parantamiseksi.

Muista, että yksin ei kannata jäädä!

KIITOKSET

Suurin kiitos tämän teoksen aikaansaamisesta kuuluu niille sadoille asiakkaille, joiden kanssa olemme kulkeneet kivisiä polkuja ja yhdessä pyrkineet kohti selviytymistä.

Kiitän niitä sidosryhmiä, joiden kanssa olen saanut tehdä yhteistyötä pienyrittäjiä auttamiseksi ja tukemiseksi.

Kirjallisen tuotoksen syntymisestä kiitän poikaani Risto Pakarista, joka on ollut kriittinen palautteen antaja, rohkaisija ryhtyessäni kirjoittajaksi ja joka on muistuttanut kärsivällisyyden ja pitkän pinnan merkityksestä.

Kiitos sinulle, joka olet halunnut ottaa tämän oppaan luettavaksi ja työkaluksi.

Onnea matkaan!

OMA TARINANI

Pidän työ- ja yrittäjäuraani onnistuneena. Ei niin, että olisin rakentanut loistavan, nousujohteisen uraputken ja että korkean viran tai johtajan pestin jälkeen ansaitsemani eläke olisi viisi- tai kuusinumeroinen tai että minut olisi edes kerran kutsuttu kunnan- tai kaupunginjohtajan tai presidentin vastaanotolle 6.12. Sellaista en ole tavoitellut, mutta turhamaisuuksissani olisin todennäköisesti ottanut kutsut vastaan, rahat vuoren varmasti.

Onnistumiseni näkyy siinä, että lähes 50 vuoden uurastuksen aikana olen kerännyt kokemuksia niin omista kuin muiden toiminnasta niin paljon, että minulla on nyt mahdollisuus auttaa pienyrittäjiä selviämään haasteistaan ja taakoistaan.

YHTEISÖLLISYYDEN YLISTYS

Synnyin pienviljelijäperheen toisena tyttärenä keväällä 1946. Silloin yhteisöllisyys ja toinen toisensa auttaminen olivat itsestäänselvyys. Omat vanhempani näkivät itsensä vahvasti osana yhteisöä, jonka tärkein tehtävä oli maan jälleenrakentaminen käytyjen ankarien sotien jäljiltä. Naapurit ja sukulaiset, kaikki yhdessä.

Ensimmäisiin lapsuudenmuistoihini liittyy ydinperheemme lisäksi paljon muita ihmisiä. Heitä yhdisti avun pyytäminen ja sen antaminen. Oli lapsuudenkodistaan alaikäisenä maailmalle lähtenyt Aarno, joka sai tukikohdan perheessämme. Hän meni sittemmin naimisiin serkkuni kanssa ja jäi sukuun pysyvästi. Tuli naisvankilasta ehdonalaisuuteen päässyt Ester, joka nousi jaloilleen